ושחט וחוקה. ושחט לאתה לפניו וכתיב זאת חוקת התורה: וכל היכא דכתיב חוקה. לעיטבא ואיכא לרבויי מלתא אחריתא בק"ו מי לא דרשינן ק"ו לרבויי ועיטבא דחוקה למילי אחריתא: הא גבי יום הכפורים. דכתיב גורל ונתן אהרן על שני וגו' וכתיב חוקה בסוף הפרשה ואי לאו דכתיב גלח גורל מיעוטא בהדיא דלא מקדיש בלא גורל הוה מרבינן בק"ו דקדיש על ידי קריאת שם בלא גורל: *דתניא. הגורל לה' ועשהו חטאת דמשמע הגורל עושהו חטאת בנפילתו עליו ואין קריאת השם עושהו חטאת אלא אמר זה לשם וזה לעזאזל אין נקבעים בך ומגריל עליהם אם הגורל משמה את קביעות קריאת שם הוליכם אחר הגורל: שיכול הלא דין הוא. אי לא כתיב הגורל ועשהו הלא קרא קמא דומכן אהרן על שני וגו' לימי יכול לומר והלא דין הוא דהאיל והגורל קובעין יהא לאף קריאת השם קובעין: ומה במקום שלא קדש הגורל. כגון קיני זבים ויולדות דאחר לחטאת וא' לעולה אלא אם הגריל עליהם שכתבו על אחן אחת חטאת ועל אחן אחת עולה והניחו עליהם בגורל לא מליו שיהא הגורל קובעין ואם רצה לשנותן הרשות בידו: קדש השם. דמאחר שפרשם זה לחטאת וזה לעולה אם שינה פסול דכתיב (דברים כג) מולת שפתיך תשמור אלמא שם קבע ואם משנה נמלאת חטאת למעלה ועולה למטה מקום שקדש ט': קטמא דכתיב הגורל ועשהו. לחטיבו ליה להא מלתא בהדיא: הא לאו הכי הוה מרבינן מקל וחומר. ומוקמינן לחוקה למילי אחרייתא: הערופה. משמע זו ערופה ואין אחרת ערופה: וערפו הטגלה. שנה עליה הכתוב לעכב לוים בשנים פסולים. פחות מבן שלשים ויותר מבן ל' כדכתיב זאת אשר לוים וגו' זאת משמע מיעוטא: ומה כהנים שאין השנים פוסלין בהם. כדיליף לקמיה אשר לוים ולא אשר לכהנים: זאת אשר לוים. סליה יתירא הוא דכולה פרשתא בלוים היא והיה ליה למכתב מבן חמש ועשרים ט': יכול אף בשילה ובית עולמים. שאין עבודת לוים אלא שוערים ומשוררים ג) יהו נפסלין בשנים: ללמוד. ללמוד הלכות עבודה: שלא ראה סימן יפה. לומר ושוכחו: רבי יוסי אומר בשלשה שנים. צריך שיהא רואה סימן יפה במשנתו: דמקיפין. להריך המשכן לפרקו ולנטותו להעמיד קרסיו וקרשיו והשיר לקרבן בפה ובכלי: משיביא שתי שערות. אבל מקמי הכי לא כדיליף לקמן אם מזרעך וגו': במה דברים אמורים. שהשנים פוסלות בהן: ירושלים נקראת בית עולמים דמשמרכה לא היתה אחריה היתר לשאר מקומות אבל קדושת שילה היתה אחריה היתר לבמות כל ימי עוד וגבעון: ויהי

אמר קרא ושחט וחוקה בשחיטה אין, בעריפה לא, וכל היכא דכתיב ביה חוקה לא דרשינן ק"ו והא גבי יום הכפורים דכתיב ביה חוקה *דתניא ועשהו חטאת *הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת שיכול *והלא דין הוא ומה במקום שלא קדש הגורל קדש השם, מקום שקדש הגורל אינו דין שקדש השם ת"ל ועשהו חטאת הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת טעמא דכתב רחמנא ועשהו חטאת הא לאו הכי הוי דרשינן ק"ו מעם רחמנא גבי עגלה הערופה אמר קרא ערפו אחרת בעריפה ולא בשחיטה אין בשחיטה לא: מתני' כשר בכהנים פסול בלוים, כשר בלוים פסול בכהנים: גמ' ת"ר כהנים במומין פסולים בשנים כשרים, לוים במומין כשרים בשנים פסולים, נמצא כשר בכהנים פסול בלוים כשר בלוים פסול בכהנים מנה"מ דת"ר זאת אשר ללוים מה ת"ל לפי שנאמר ומבן חמשים שנה ישוב למדנו ללוים שהשנים פוסלין בהם, יכול מומין פוסלין בהם ודין הוא ומה כהנים שאין השנים פוסלין בהן מומין פוסלין בהן לוים שהשנים פוסלין בהם אינו דין שיהו מומין פוסלין בהם ת"ל זאת אשר ללוים זאת ללוים ואין אחרת ללוים, יכול יהו הכהנים פוסלין בשנים והלא דין הוא ומה לוים שאין מומין פוסלין בהם שנים פוסלין בהם כהנים שהמומין פוסלין בהם אינו דין שיהו שנים פוסלין בהם ת"ל אשר ללוים ולא אשר לכהנים, יכול אף בשילה ובבית עולמים כן? ת"ל לעבוד עבודת עבודה ועבודת משא לא אמרתי אלא בזמן שהעבודה בכתף כתוב אחד אומר מבן חמש ועשרים שנה ומעלה, וכתוב אחד אומר מבן שלשים אי אפשר לומר שלשים שכבר נאמר כ"ה ואי אפשר לומר כ"ה שכבר נאמר שלשים הא כיצד? כ"ה ללמוד ושלשים לעבודה, מכאן לתלמיד שלא ראה סימן יפה במשנתו ה' שנים שוב אינו רואה ר' יוסי אומר ג' שנים שנאמר ולגדלם שנים שלש וללמדם ספר ולשון כשדים ואילך שאני לשון כשדים דקליל ואילך שאני הלכות עבודה דתקיפין ת"ר כהן משיביא שתי שערות עד שיזקן כשר לעבודה ומומין פוסלין בו, בן לוי מבן שלשים ועד בן חמשים כשר לעבודה ושנים פוסלין בו בר"א באהל מועד שבמדבר אבל בשילה ובבית עולמים אין נפסלין אלא בקול א"ר יוסי מאי קרא ויהי

זב ט' דברים לי למעט זבה כמו זב: יכול אף בשילה ובית עולמים כן. משמע דאי לאו מיעוטא הוו גמרי מהדדי וכן ברים עירובין (ל' ב.) דפריך והא קרא במשכן כתיב ומשני אשכחן מקדש ומשכן דאיקרי מקדש ותימה דבפ' ידיעות (שבועות דף מז: ופס) משמע דלא גמרינן מהדדי אי לאו דכתיב תרי קראי דקאמר התם לכתוב לו אחדי ואחדי מקדש לו אחדי ואחדי משכן וכן בסוטה בפרק היה מביא (ל' מז.) מצריך תרי קראי לאתויי שילה ובית עולמים ובפרק שני שעירי (יומא ל' סז:) גבי מדבר המדברה ובפרק ערף בקלפי (שם ל' מה.) גבי וכל אדם לא יהיה באהל מועד ובפרק הוליאו לו (שם נג.) גבי מעלה עשן ותירץ ה"ר נתנאל דבעירובין לא צריך קרא למקדש דעיקר דרשא בתה על המקדש דבמשכן לא היו דלתות והא דהכא סברא היא אם לא היה הפסוק שיפסלו אף בשילה ובית עולמים הואיל ואינו תלוי בקדושת המשכן:

[ועיין תוס' יומא מא. ד"ה אמתם ותוס' קדושין יד. ד"ה אם]

[ועיין תוס' יומא מא. ד"ה אמתם ותוס' קדושין יד. ד"ה אם]

[תוספתא ספ"ג]

[ועיין תוס' יומא מא. ד"ה אמתם ותוס' קדושין יד. ד"ה אם]

[שבועות דף מז: ופס' ותוס' שבועות מז: ד"ה אי לאו]

אמר רבא אמר רחמנא ועשהו חטאת הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת.